Tef

Hanım - Bizim oğlanında evlenme zamanı geldi galiba?

TAM İŞE GİDECEĞİ ZAMAN DÜĞME DİKİLİR Mİ ?

kocanızın söküğüyle ilgilenirseniz o da sizle ilgilenir.

İŞ ADAMLARININ NAZARI DİKKATİNE

Hazırlayan SUAVİ SÜALP

şu görülen binanın ikinci katında bu gün saat 9, 20 geçe çok önemli bir işim var

BENİ ARAYANLARIN ORADAN ARAMALARI MENFAATLERİ İCABIDIR. Tüccar Şakir

AYSU NE GÜZEL DE KENDİ KENDİNE ÇALIŞIYOR

HALBUKİ MUZAFFER SAATLERİ DE kendi kendine çalışır

Hilesiz saniye — 17 taş Antimanyetik ve Antipatik

YAZA İKİ AY KALA Hepiniz böyle bir buz dolabı almayı düşünüyorsunuz değil mi BEN DE Aynı şeyi düşünüyorum ama

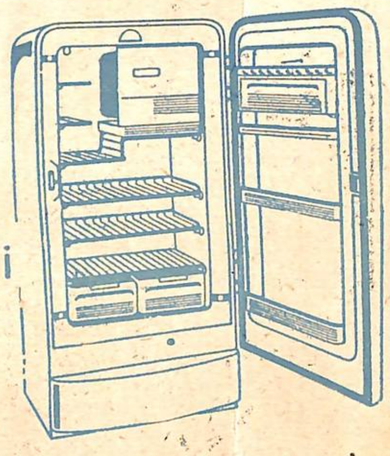

BÖYLE BİR BUZ DOLABI ALMAK İÇİN PARA İSTER

ve MOTORUNUZUN GÖMLEĞİNİ DEĞİŞTİRİYORSUNUZ AMA...

ÜÇ GÜNDÜR GÖMLEĞİNİZİ DEĞİŞTİRMİYORSUNUZ

Bu Şartlarda sizinle bir yere gidemem

SEVGİLİN NİMET TİTİZ

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 12 NİSAN 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 43

Milliyetçilik....

Derdimiz, gücümüz mücerret kavlarda, yazılı kâğıtlarda, tasarılar, projeler, proğramlarda. İri lâflarda. Sanki, «geldi» demekle demokrasi geldi. «Gitti» demekle yolsuzluk, rüşvet gitti. «Verildi» demekle «hürriyetler, insan hakları» garanti altına girdi. Bir güzel anayasa hazırlamakla siyasi, iktisadî, içtimaî her çeşit dert, dâva halledildi.

Gerçi, kazın ayağının öyle olmadığını; kâğıt üzerinde ve sözde geçen mücerret kavramların, günlük hayatta belirli olay ve hallere tatbik edilmedikçe, müşahhas örnekleri verilmedikçe ruh ve mana kazanamıyacağını, canlanıp yaşıyamıyacağını, kısaca, beş para etmiyeceğini pekâlâ biliriz ama, salon dedikodusu, makale çırpıştırması ile yetinir, lâfla peynir gemisi yürütmiye yelteniriz.

Şimdi de tutmuş. 27 Mayıstanberi hazırlanagelen yeni anayasa tasarısında «milliyetçilik prensipi yer almalı mıydı?» konusunda birbirimize giriyoruz.

Olsa ne olur, olmasa ne olur?

Milliyetçiliği her önüne gelen, muz gibi, dilediği niyete göre tefsir ettikten sonra.

Önemli olan, «Milliyetçilik» ten ne anladığımızdır. Nereye, nasıl yazıldığı ya da yazılıp yazılmadığı değil elbette.

Milliyetçilikten çıkardığımız anlam öküz karşısında kurbağa gibi şişinmekten; gözümüzdeki çöpleri görmeden başkalarına karşı kendimizde bu çeşit Zaloğlu Rüstem'lik tahayyül etmekten, bir aşağılık, küçüklük kompleksini bir mânasız büyüklük kompleksi ile tedaviye yeltenmekten ibaretse varılsın değil yanlız anayasaya, her dört duvarın üzerine yazılsın. Ne fark eder ve ne işe yarar?

Yok eğer milliyetçilik, bizi daha geniş sevgi ve fedakârlık çemberlerine ulaştıracak, daha insancıl kavramlara iletecek bir vatan ve millet sevgisi şuuru ise anayasada yer almasa ne çıkar? Yeter ki içimizde, davranış ve duygularımızda yaşasın.

Emil Galip SANDALCI

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

MADEM PARAN YOK...

Ne diyorlardı? Siyasal çıkmazlara saplanmamız, Anayasa'nın yetersizliği yüzündendir, ilk iş olarak onu değiştirmek gerekir.

İşte değiştirildi, ya da değiştiriliyor... Âlâdan âlâ bir Anayasa: Herkes, akla gelen bütün özgürlüklere kavuşabilecek, iktisadî ve sosyal hayat, adalete, çalışma esasına, insanlık haysiyetine yaraşır bir biçimde olacak, işsizlik önlenecek, herkes dinlenecek, devlet herkesin sağlığını koruyacak...

Hay Allah razı olsun!

Ama bir de 51 nci madde var, ne siz sorun, ne ben söyliyeyim: «Devlet bu işleri, ancak parası olursa yapacakmış.»

Hani aile içinde, yemekten sonra «Piyango çıkarsa ne yaparız?» diye konuşulur ya, herkes ne istediğini söyler, işi gittikçe azıtıp kavgaya dek varırlar. Anlaşılan bizim düşünürler de onun gibi. «Para olduğu gün ne yapacağımızı bir yazalım bakalım.» deyip ortaya bu Anayasayı çıkarmışlar... Bundan sonra da kavgasını yapacaklar.

ATATÜRK'Ü BENZETİYORLAR

Cumhuriyet Gazetesindeki son Yunus Nadi armağanı, «27 Mayıs'ın anlamı» üstüne yayımlanan yazılardan birini geçen de okuyayım dedim... Efendim, yazarı kimse, Atatürk'ü önce bir ruha benzetiyor, bu ruh bir az sonra güneş oluyor, güneş gebe kalıyor ve bir gece yarısı kızıllaşmaya başlıyor, arkasından da mesut oluyor; yazar, onu öpmek, öpmek, öpmek istediğini söylüyor...

Yazı, acı bir kahkaha ile sona ermektedir: «Bir daha beni yolumdan alıkoymak ha! Atatürk'ümden ayırmak ha! Ha ha ha...»

Hayır, o gün 1 Nisandı da, hani şaka olmasın diye düşündüm.

KORKMA HAKKI

Feza gönüllülerine korkma hak kı tanınmış. Başka bir deyişle, gökyüzüne fırlatılacak olan pilot, eğer yarı yolda korkar, yaptığına pişman olur, yeryüzüne dönmek isterse, buna göre hazırlanmış bir düğmeye basarak kendini roketten dışarı atabilecek, dünyasına, eski durumuna kavuşabilecekmiş...

Doğru mudur bu? Cesaret istiyen işler, korkaklara göre ayarlandı mı, başarıdan umut kesmek gerekir. Sözgelişi bizim demokraside korkma hakkı tanınsaydı, başarıya erebilir miydik? Ölmek var, dönmek yok.

ZENCİLER DE BAŞLARSA

İsraillilerin «kasap avı» sürüp gidiyor; Eichmann'dan sonra şimdi de bir yenisini tutup kaçırmışlar.

Gerçi nazi canavarlarının çoğu öbür dünyayı boylamıştır, burada kalanlar da, bir iki derken bitiverir, orası öyle... Ama bu işi bir de zenciler benimsemeye, kendi düşmanlarını, kasaplarını temizlemeye kalkarlarsa yaştır. Çünkü Afrika kıtası, beyaz bolluğu bakımından, balık avı için özel olarak hazırlanmış bir göle benzetilebilir, hiç bir olta boşa gitmez. Hele Verwoerd'un durumu, Eichmann'ın İsrail'de başbakan olmasına benzer ki, işin içinden çıkılamaz.

Melih Cevdet ANDAY

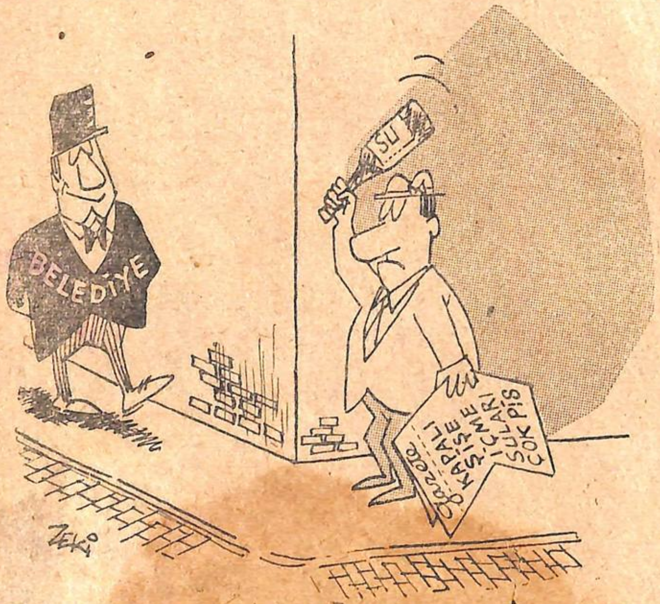

YAZISIZ

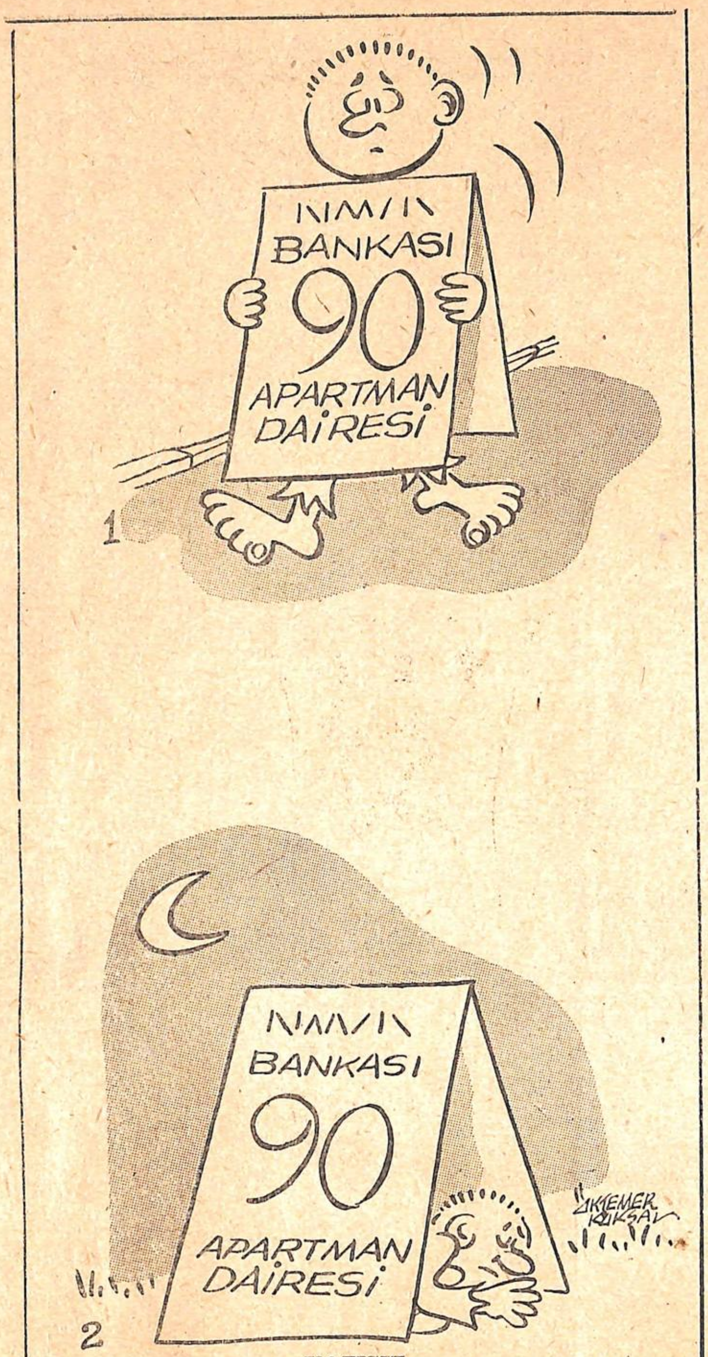

YAZISIZ

YAŞLILIK

Bir adam, arkadaşına rahatsızlığından dert yanarak:

— Hele şu sol bacağımdaki romatizma ağrıları beni öldürecek, dedi.

Arkadaşı:

— Üzülme diye fikir yürüttü. Yaşlılık alâmetleri bunlar.

Adam:

— Saçma dedi, sağ bacağım da sol bacağım kadar yaşlı olduğu halde, onda en küçük bir sızı bile yok.

ÖMÜR UZUNLUĞU

160 yaşında bir ihtiyar ölmüştü. Bu adam ömrü boyunca, ağzına bir damla içki koymamış olması ile meşhurdu. O memleketin «Yeşilay» teşkilâtı reisi, fırsatı nimet bildi ve ölenin mezarı başında, içki aleyhinde bir konferans veriştirdi. Sonra yanındakilerden birine sordu:

— Bu adamın akrabası filân yok mu?

— Bir kardeşinden başka kimsesi yok.

— O kaç yaşında?

— Bu sene 150 sine basmış.

— Niçin burada değil?

— Getirmeye imkân mı var. Adam gece gündüz fitil gibi sarhoştur.

dişbudak

Selami İzzet Sedes

Gençlere bir şeyler vermek geldi içimden, neler verebilirim diye düşündüm, cemiden müfrede düşüverdim: Bir tek şey verebilirim, dedim. Benim verebileceğim tek şey de, elbetteki - atalarımızın dedikleri gibi, en kolay verilen şey - yâni övüt olabilirdi. İşte gençlere, herkesin bedavadan verdiğini veriyorum:

Başlangıçta sesi yüksek çıkan, yüksek perdeden konuşan, yüksekten atan, yüksekten bakan, ben yüksekim diyen, yüksek söyleyen, yükselmek istediğini yüksek haykırandan korkma.

Korkacaksan, sesi pes çıkan, alçak perdeden konuşan, alçaktan seslenen, aşağıdan bakan, benim gözüm yükseklerde değil diyen, yükselmek istemediğini iddia edenden kork.

Bir hamlede kanat çırpıp havalanan, küçük kuşlardır.

Kartal, havalanmadan, yükseklere çıkmadan önce, bir müddet yerde sürünür, sürüklenir, sonra kanatlanır. Şahin de böyledir, atmaca da. Ve bir kere havalandılar mı, vay yaratıkların hallerine...

Onlara benzer insanlar da vardır, kanatlanmaya, yükselmeye görsünler, vay insanlığın hâline...

***

İktidarın sahiden muktedir, otorite sahibi olmasını isteyin, ama milletin garantisini sağlamak şartıyle. Milletin teminatını, yalnız hâkim teminatı sağlamaz; hâkim işinden emin olduğu kadar, Millet de geleceğinden emin olmalıdır.

Hepimizin istediği bu diyen iktidarlara, bunu sağlayacağız diyen Hükûmetlere, bunun sağlandığını görmedikçe inanma. Her dinde şu aynı döviz vardır: Az ye, fakat sık ye... Ama çoğu dindar, evlerinde, bu dövizin ilk kısmını tatbik etmek ister. İktidarlar da böyledir: Bana otorite halka teminat derler, sadece ilk iki kelimeyi benimserler...

***

Düşük ve kuyruk kelimelerini beğenmeyen Gümüşpala ile Yassıada sanıklarına düşük demiyen Ekrem Ali Cana de ki:

— D. P. idaresi bizim için artık köhnemiş, geri gelmesi imkânsız acı bir çağdır. O partiden geri kalmış, boynu büyük görünenlere - Millet ölümsüz oldu - ğundan - ebediyete kadar acımayız, yardım eli uzatmayız.

Ve Gümüşpala ile Ekrem Ali Canla beraber, Cumhuriyet Halk Partisinde söz sahibi olan, ama Yassıada mücrim ve cânilerine düşük deyemiyen Turan Güneşe şu Binbir Gece Masalını anlat:

«Zindebâd, çoşkun bir dere kenarında, karşıdan karşıya geçmekten âciz bir adama rasladı. Adam Zindebâda:

«— Evlât dedi, beni omuzuna al da şu dereyi geçir.

«Zindebâd adamı omuzuna aldı, dereye daldı.

«Dereboyunda boynu bükük bekleyen adam, Zindebâdın omuzuna binince, yaman bir binici, amansız bir güdücü oluverdı. Derenin en kabarık, en coşkun yerine sürdü Zindebâdı, kendini kıyıya attı, yardımcısına bir tekme vurdu, onu akıntıya fırlattı.»

Kulağınıza küpe olsun genç - ler: Millete acımayanlara acı - mayın, Millet acınacak hâle gelir... Bu millet acınacak hâle gelmeyeceğine göre, ya biz onlara acıyanlara acımayacağız veya onlar onlara acımayacaklar. Yoktur bu işin başka çaresi.

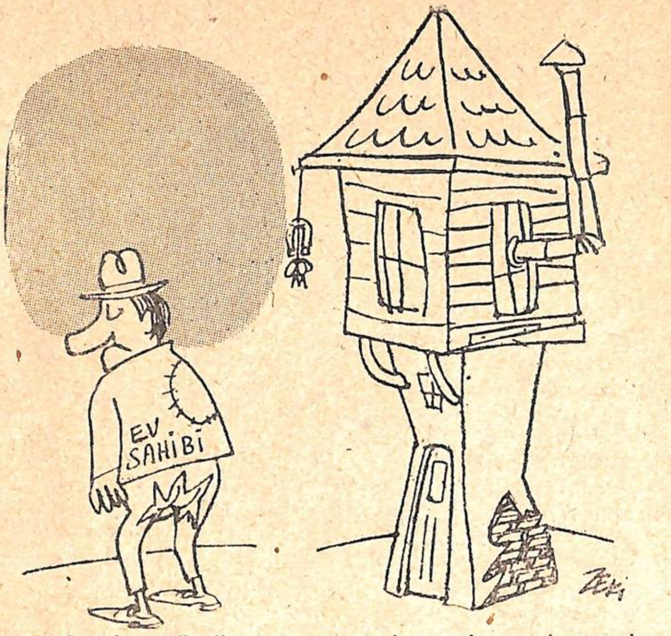

ÇİRKİN GÖRÜNEN EVLERİ SAHİPLERİ TAMİR ETTİRECEK...

(Gazeteler)

DALGINLIK

Tıp fakültesinde profesör olan M. dalgın bir tavırla eczaneden içeri girdi. Bir müddet niçin buraya geldiğini düşündükten sonra, eczacıya:

— Bir tüp Acide - Acétyl salicylique istiyorum, dedi.

— Yâni bir tüp aspirin arzu ettiğinizi mi söylemek istiyorsunuz?

— Tamam, tamam, onu demek istemiştim, ama ismini hatırlıyamamıştım.

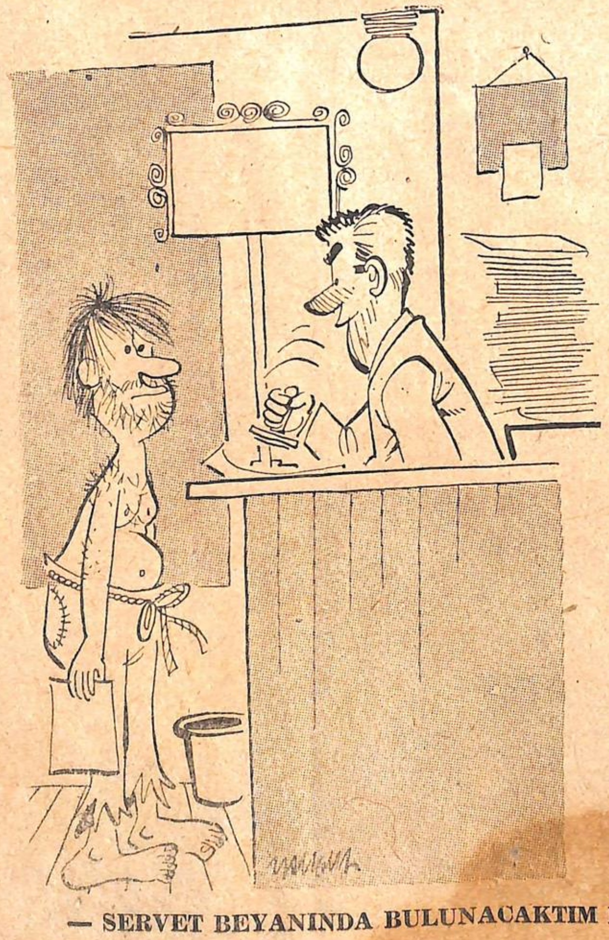

— SERVET BEYANINDA BULUNACAKTIM DA!..

DOKTORUN TAVSİYESİ

Doktor:

— Vaziyetinizin niçin fenalaştığını bir türlü anlıyamıyorum. Tavsiyemi dinlediniz ve günde on sigara içtiniz mi?

Hasta:

— Evet, tavsiyenizi tuttum efendim.

Doktor:

— O halde?

Hasta:

— Ama bugüne kadar hiç sigara içmiş değildim ki!

MESLEK

Hasta dert yanıyordu:

—Doktor, çok canım yanıyor. Tahammül edemiyeceğim artık. Ne olur, beni öldürün de kurtulayım.

Doktor bunun üzerine sinirlendi:

— Rica ederim, bana öğretmeye kalkışmayınız. Mesleğimi sizden mi öğreneceğim?

KISA ZAMAN SONRA

Adamcağız son derece hastaydı. Durmadan inliyor, yatakta bir sağa bir sola dönüyor, boncuk boncuk terliyordu. Yanıbaşında oturan karısı nihayet bu haline dayanamıyarak:

— Biraz dişini sık, dedi. Doktor, yakında her şeyin sona ereceğini söyledi.

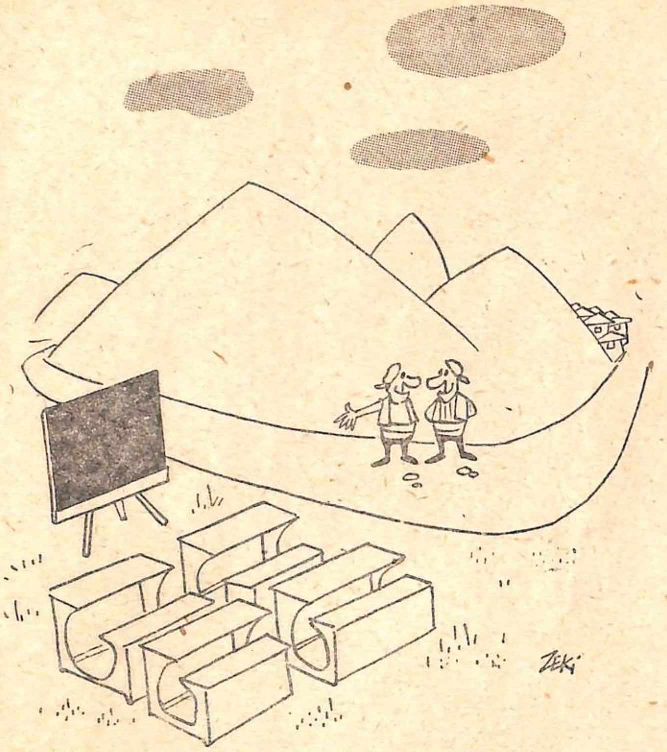

Köy okullarının yerleri tesbit ediliyor. (Gazeteler)

— BAK BİR OKULUN YERİ TESBİT EDİLMİŞ...

DEMEK ÖYLE İMİŞ...

Delinin zihninde sabit bir fikir yer etmişti: Ölü olduğunu zannediyordu. Ruh doktoru onu bir aynanın önüne geçirdi ve bir çok defalar:

— Ölülerin kanı akmaz, diye tekrar ettirdi.

Sonra hastanın parmağına bir iğne batırdı, biraz kanattı. Muzafferane bir eda ile:

— Görüyorsun ya! dedi.

Deli:

— Evet diye cevap verdi. Ölülerin kanı akıyormuş demek!..

İÇİMİZDEN BİR KAÇI :

TAŞLAMA

Bilmem önce nerenden ve neyinden başlasam
Asla kızarmaz yüzün ne kadar çok haşlasam
Hicve müsait yerin öyle çok ki şaşırdım
Ayakların gücenir, ellerini taşlasam.

OĞUZ CAN

HASTA HAKLI

Doktor uzun süren ve kendisini epeyce tereddüde sevketmiş olan muayenesini bitirdikten sonra, durakıya durakıya konuşmıya başladı:

— Soğuk algınlığı bir yandan, mide fesadı diğer yandan... Boğazınız da fena... Gâliba umumi zâfiyet var... Ne yapsak bilmem ki?

Hastanın beklemekten sabrı tükenmişti:

— Doktor çağırsak mı dersiniz efendim? dedi.

ANİ ÖLÜM

Bir nüktedana, âniden ölen orta yaşlı bir adamdan bahsettiler. Olayı anlatan adam sözlerini şöyle bitirdi:

— Ölüm o kadar apansız gelmiş ki, aile doktoru hastayı ancak bir defa muayene etmeğe muvaffak olabilmiş.

Nüktedan:

— Şaşmam diye cevap verdi. Tıp ilmi son zamanlarda o kadar ilerleme kaydetti ki, hastayı bir defa görmek bile, doktorların işlerini görmelerine kâfi geliyor.

DOKTOR VE BAYTAR

Doktor, bir milyonerin evine çağrılmıştı. Muayene etmek için soymadan önce sordu:

— Neniz var efendim?

Milyoner ters bir adamdı:

— Bunun için para vereceğiz, dedi. Siz anlayın.

Doktor biraz düşündükten sonra:

— Bu takdirde sizi muayene edemem, dedi. Hastanın neresinden muzdarip olduğunu bilmeden tedaviyi sadece veterinerler yapar. Onlardan birini çağırtın.

YAZISIZ

PÜF NOKTASI
M. Samim Akay

SEBEP

Eskişehirden verilen bir haberde, bir tavuğun siyah yumurta yumurtladığı bildiriliyor.

Gazeteler bunu sansasyonel bir haber olarak yazdılar.

Oysa olayda sansasyonel hiç bir yön yok:

Belli ki bu tavuk Adalet Partisi veya Yeni Türkiye Partisi liderlerinden birisinin demecini duymuş.

İnsaf. O kapkara demeçleri duyan tavuk bembeyaz yumurta çıkaracak değildi ya!..

EBELERİN PABUCU

Konyanın Balat köyünden bir kadın doğum için at arabası ile şehre getirilirken sancılanmış ve dört yavru dünyaya getirmiş.

Böyledir bu taşıt araçları. At arabası insana dördüz doğurtursa, Dolmuş'u boşalmışı, taksisi, otobüsü ne kadar doğurtur, varın siz kıyaslayın...

Sözün kısası, artık ebelerin pabucu dama atıldı, şimdi bütün işi taşıt araçları yapıyor..

Görmüyor musunuz, her gün trafik kazalarından dokuz doğuruyoruz...

MANASIZ ENDİŞE

«Karagözcüler, Hokkabazlar ve Kuklacılar Derneği» üyeleri yaptıkları kongrede ilgisizlikten yakınmışlar, sanatlarının yok olma tehlikesinde bulunduğunu belirtmişlerdir.

Üzülmeğe yakınmaya dövünmeye değmez.

Yeni kurulan partilerin tutumuna baksanıza; hepsi de bu sanattı pek mükemmel bir şekilde, hem de bütün gerçekleriyle yerine getiriyorlar.

NE MUTLU

Bir gazete verdiği habere şu başlığı koymuş:

«İzmir'de hastane kapısında bir hasta sıra beklerken öldü.» Bundan tabii ne var?.. Eczane önlerinde hastane kapılarında sıra beklerken yaşayanlar varsa ne mutlu!

BAŞKA DERS GÖRMEDİLER

Düşük D. P. nin Adana şeflerinden Zahit Akdağ Adalet Partisinin teşkilâtını kurmak üzere gittiği Gaziantep'te basın mensuplarına verip veriştirmiş, okkalı küfürler savurmuş...

Bu betbahtlar D. P. Ekolünde başka bir ders görmediler ki!..

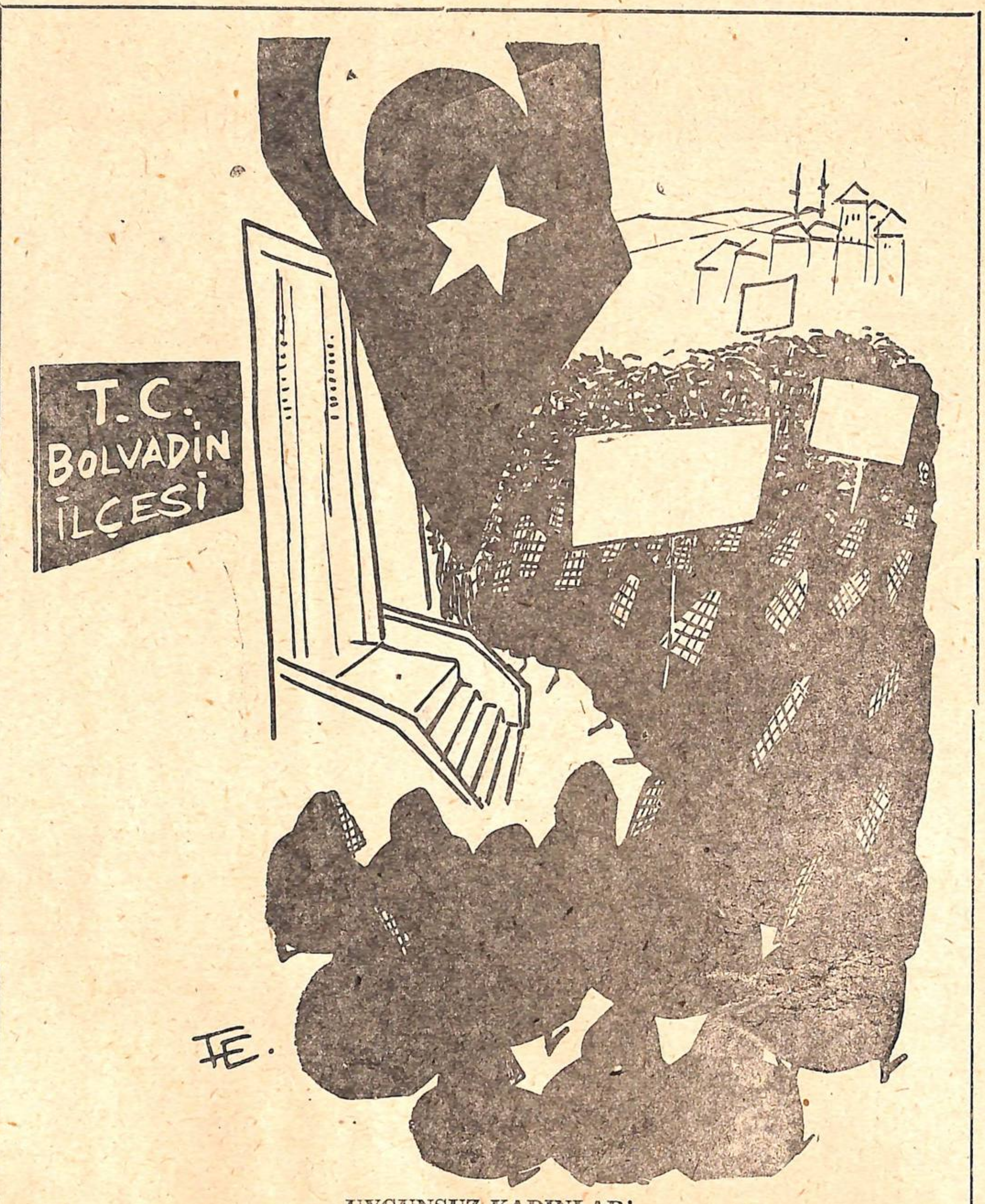

UYGUNSUZ KADINLAR!..

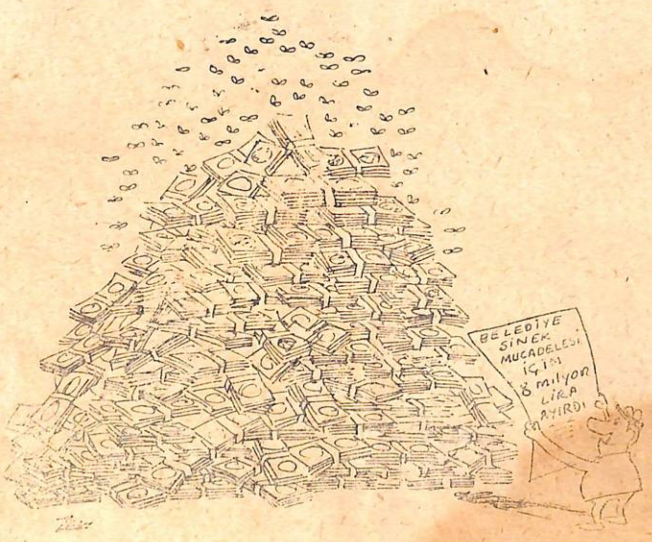

YAZISIZ

NE YAPSIN

— *Doktor bey, acele gelin. Çocuk dolma kalemini yuttu..*

— *Hemen geliyorum hanımefendi.. Çocuk dolma kalemini yutunca siz ne yaptınız?*

— *Ne mi yaptım doktor bey? Ne yapacağım, kurşun kalem kullanmaya mecbur oldum.*

ZATEN HOŞUNA GİTMİYORMUŞ

Doktor, tedavi ettiği hastanın gün geçtikçe kötüleştiğini görünce, hastanın karısını bir kenara çekerek:

— Bayan dedi, size açıkça söyliyeyim. Kocanızın yüzü bu gün hoşuma gitmedi.

Kadın başını sallıyarak:

— Doğrusu doktor bey, benim bugün değil, ötedenberi yüzü hoşuma gitmez.

dram 3 perde

HÜSEYİN KORKMAZGİL

I.

Cebeci'de karşılaştık. Işıklar yanmıştı. Müthiş yağmur yağıyordu. Sudan çıkmış kediye dönmüştük.

— Eee, artık su koyuverdi... Gidip tarlaya yağsın ya birader.

— Gel, dedi, Mantar Osman'a gidelim..

Mantar Osman sobadır, kaloriferdir, paltodur, akademidir. Oturur masalardan birine içersin, ağlarsın, söversin, anlatırsın, dinlersin, ne haltedersen edersin. Yağmur yağıyorsa, kar yağıyorsa, hele hele yalnızsan, daha daha sıkılmışsan, Mantar Osman iyidir.

Yağmur bizi süpürecek. Koşaradım karşıya geçtik.

Bundan sonrasını biliyorsunuz. Oturduk ve içtik. İçtik ama, o yine açılmadı. Baktım, arkasında Mephisto kılıklı biri. Pençelerini bizimkinin omuzlarına geçirmiş, top yapmağa çalışıyor oğlanı.

— Hişşt, yaptım, ne haber?

— Sıkılıyorum be, dedi. Şiirlerimi bastıramıyorum.

Mephisto'yu silkip attı omuzlarından:

—Yok azizim yok! Berbat bir cemiyet bu. Karının orospusu nasıl yutturursa kendini, sanatçının orospusu da öylece yutturuyor bu cemiyete kendini. Öylelerini bilirim ki, utanır insan onları şiir diye ortaya sürmeğe, fakat bastırıyor herif. Nasıl yayınevleri bunlar, anlamıyorum? Alay olsun diye karaladıklarımı oğlanın biri götürdü meşhur bir yayınevinde kendi adıyla bastırdı. Ama ben yıllardır beynimi yontarak yazdıklarımı bastıramıyorum. Çıldırmak işten değil be! Hani şu sövmek te olmasa.

II.

Kitapçı vitrinlerine bakmayı pek severim. Bir saat önce baktığım vitrine bir saat sonra sanki ilk görüyormuşum gibi durur bakarım. Biri gelir yanıma durur, ona da bakarım. Onun yanına biri daha gelir, ona da bakarım.

O gün üçüncü bakışımda bir kitap ilişti gözüme. Bir şiir kitabı. Güzel bir kapağı vardı. Adı «Benimki». Yazarı R. Blowder. Çeviren kim diye baktım, çevireni yok. Merak edip girdim kitapçıya. Aldım elime kitabı karıştırıyordum, yanıbaşımda biri durdu.

— Okudun mu? dedi.

— Yoo, dedim.

— Fevkalâde azizim, dedi. Mükemmel türkçe bilen Filipinli bir İngiliz şairi. Türkiye'de doğmuş, liseyi burda bitirmiş. Ama kitap fevkalâde! Paran varsa hemen al.

Param da yoktu, ama aldım kitabı. Hastaya kar götürür gibi koşa koşa gittim eve, baştan sona okudum. Eh, fena değil. Beni bana bıraksalar, yanına iki yıldız korum ancak, üç değil. Fakat işin ilginç yanı, kime rast lasam:

— Blowder'i okudun mu? diyordu.

Hangi gazeteyi açsam, hangi dergiyi karıştırsam karşımda Blowder! Babası kim, anası kim, nerde doğmuş, nasıl yetişmiş, şiirleri kaç dile çevrilmiş, sütun sütun yazı. Eleştirmeciler toztoza veriyorlar ortalığı. Biri bir sütun yazsa, öteki iki sütun yazı yor. Herkesin dilinde, herkesin elinde «BENİMKİ...» BENİMKİ» yi yere düşüren yok. Kitabı günde birkaç kez okumağa başladım. Demek ki ben daha o seviyeye gelmemiştim. Şiirlerdeki incelikleri anlıyamıyordum. Blowder'in şiirleri birkaç ay içinde dillerde dolaşmağa başladı. Bir Blowder modasıdır aldı yürüdü. Hattâ birkaç ta Blowder günü düzenlediler Sanat Satanlar Kulübü'nde. Öyle övücü konuşmalar yapıldı ki, kafasızlığıma, kültürsüzlüğüme bir kez daha üzüldüm. Oysa ben kendimi azbuçuk birşeyler anlar sanırdım şiirden miirden. Meğer tüm yavanmışım. Bileyi taşına vurulmayınca, teneke mi, çelik mi anlaşılmazmış.

Efendim, yapılan konuşmalardan birinde anladık ki, Blowder adlı bu şair Filipinli bir yerli tarafından öldürülmüş. Öldürüldüğünde otuz yaşındaymış. «İstanbul! İstanbul!» diye diye ölmüş. Bunu anlatan sanatçı bey, bir ara konferans masasına kapandı, hıçkıra hıçkıra ağlamağa başladı. Tabiî, hiçbirimizde hayır kalmadı. Hele fon müziğiyle birlikte şairin birkaç ta şiiri okundu ki, biz dinleyiciler tüm bittik!.. Gerçekten büyük şairdi şu Blowder.

Bir başka Blowder Günü'nde de bizim kalburüstü sanataltı şairlerimizden biri «Bu şiir Blowder'e adanmıştır» diye ünlü şaire tam yarım saat ağladı. Sonra ları radyodan da Blowder'in şiirlerini dinlemeğe başladık. Genç kızları görmeyin! Onlar tüm Blowder hastası oldular. Hepsinin elinde bir adet «BENİMKİ». Altı ay geçmeden «BENİMKİ» ikinci baskısını yaptı.

Pek değerli bir eleştirmecimiz şöyle yazıyordu:

«......Türkçeyle bu değni mükemmel, yâni «parfait» şiir yazabilen bir şair ancak dâhidir. Blowder öz ve biçim bakımından örnek bir sanatçıdır. Türkçeyle «parfait» şiir yazılamaz diyen zavallı şairlerimizin kulakları çınlasın. Blowder şiirimizde yepyeni bir çığır açmıştır. Heykelinin dikilmesini öneriyorum.»

III.

Anafartalar'da aşağı iniyordum. Akşamdı. Benim öfkeli arkadaşa rastladım. Hani, Mantar Osman'da içmiştik yağmurlu bir suratı. Yıkılacak hükûmet gibi sallanıp duruyordu.

— Bırak şu salaklığı be, dedim. Hep böyle mi göreceğiz seni? Değer mi yâni? Erken tanınan çabuk unutulur, geç tanınan geç unutulur, iki kere iki dört be oğlum.

— Şu kitabı bastıramazsam intihar edeceğim, dedi.

— Et, dedim. Et te bir Blowder de sen ol. Hayvanın dirisi, insanın ölüsü makbul.

Beni de kendisine uydurdu, sallana sallana yürüyoruz.

— Okudun mu Blowder'i? dedi

Baktım, onun da elinde «BENİMKİ.»

— Okudum, dedim. Fena değil. Ama bence biraz fazlaca şişirdiler. Ha? Ne dersin? Sen şair sin, daha iyi anlarsın maldan.

Ağzını büzdü:

— İş yok! Açmadı beni.

— Peki niye tutundu bu kadar?

İlk olarak güldü. Ama eşekçesine güldü. Bütün halk durup bize baktı.

— Buna Blowder kahkahası derler, dedi. Ne bakıyor şu enayiler?

— Sus, dedim, bağırma. Linç ederler alimallah adamı...

Burnunun ucuyla güldü:

— Bir kişiye enayi dersen, kork. Bin kişiye enayi dersen, birşey yapamazlar, korkma!..

Koluma girip sürükledi beni:

— Amerikalı karıların zenci erkeklere tutulmalarına ne dersin? Bu da öyle bir hastalık işte Blowder hastalığı. Kara sevda. Bıkkınlık. Anladıklarından mı sanki? Zerrece anlıyorlarsa eşek olayım. Bizim toplum hasta be oğlum. Hem iyiden hasta! Züppelik böylesi toplumlarda yayılır. Zarta marta zurta... Ne

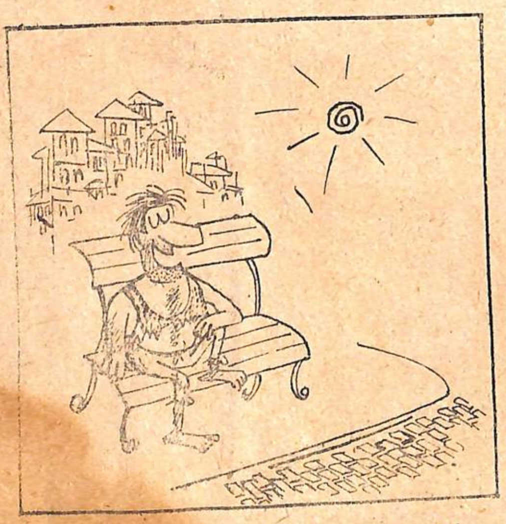

— OH ÇO KŞÜKÜR YAZ GELDİ.

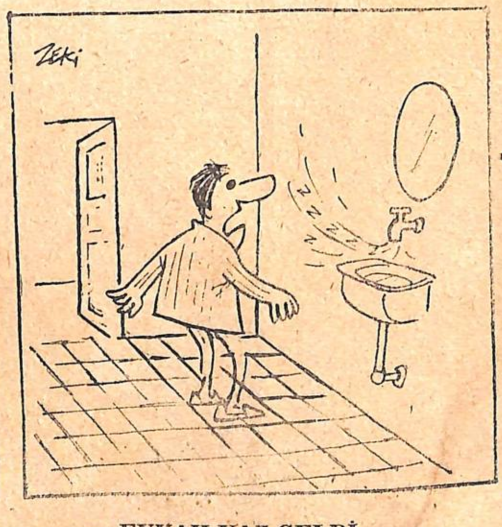

— EYVAH YAZ GELDİ.

NE HACET

Doktor gece vakti hastasına götürülmek üzere kendini almağa gelen adamla beraber sokağa çıkmıştı. Az sonra aklına geldi:

«Aman» dedi, «Tabancamı almayı unutmuşum, gidip alayım.»

Yanındaki adam atıldı:

«Fatura defteriniz kâfi değil mi doktor?»

ENAYİ MİYİM?

Akıl hastanesinin bahçesinde bir hastanın çiçek arabasını baş aşağı itip durduğunu gören doktor sordu:

— Niye ters itiyorsun?

Deli gözünü kırptı:

— Piştt! Enayi miyim ben? Dün doğru itiyordum. Akşama kadar içine kum doldurup doldurup taşıttılar.

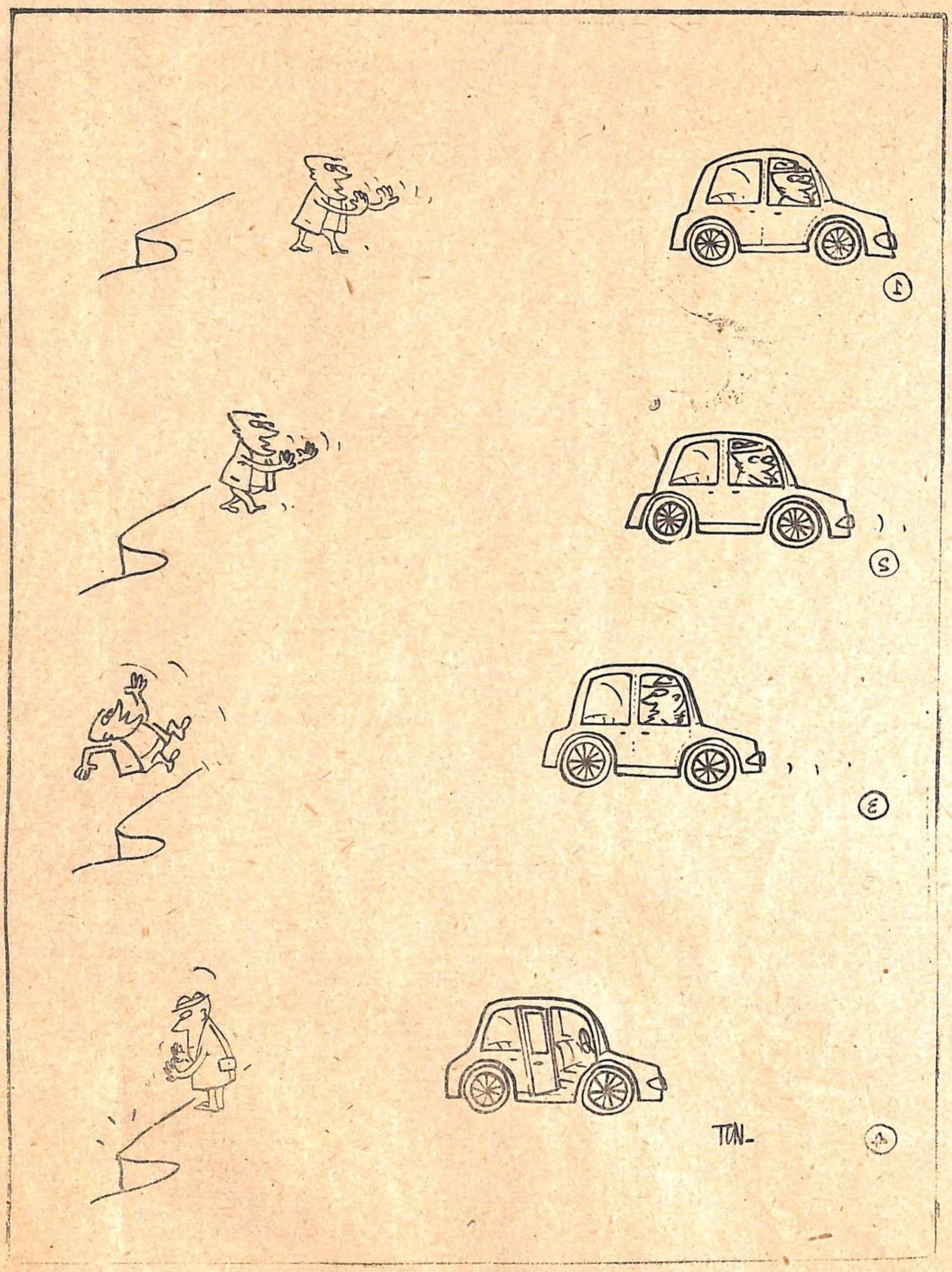

YAZISIZ

YAZISIZ

dedim ben şimdi? İliklesene önünü! İbranice konuşuyorsun be oğlum. Eeeeminem Eminem çakır Emineeeem... Ne güldün?

Ulus'a inmiştik. O durmadan konuşuyordu:

— Eşekler A sesini severler, kediler V sesini, inekler M, horozlar Ü, serçeler C, ben hepsini severim. Yâni ben ne oluyorum? Aaaa... Miyaaav... Üüriüüü... Cikcikcik... Ha, bir de inekler muuuu...

Kafam allak - bullak olmuş - tu. Sırıtıp duruyordum şaşkınlıktan.

— Gel, dedi.

Kitapçıya girdik.

— Şu «BENİMKİ» adlı kitaptan bir tane verir misiniz, dedi.

— Var ya, dedim.

— Sen çok enayisin be, dedi. Şairler kitaplarını kendileri alırlar. Yoksa bizde şiir kitabı satılır mı be enayi?

— Ne!?

— Eee, ötüp durma birader... Ver şu kalemini.

Kalemimi verdim. Kitabın ilk sayfasını açtı birşeyler karaladı.

— Al, dedi, benden sana armağan.

— Var ya, dedim.

— Parasını ben vereceğim oğlum, dedi. Fazla mal göz mü çıkarır? Seninkini de bir dostuna verirsin. Bu «BENİMKİ...»

Sırıtarak aldım kitabı. Ne yazmış diye hemen oracıkta açıp baktım. Ne yazmıştı, biliyor musunuz?

«Fikret Firfirik adlı ineğe sevgilerimle...»

(İmza)
R. Blowder

TEKSASLI

Çok zengin bir Teksas'lı, Newyork'un lüks otellerinden birine inmişti. Hemen ilk akşam, otel müdüriyetine telefon etti ve çok acele olarak, 1.70 boyunda, 45 kilo ağırlığında genç bir kız bulmalarını istedi.

Bu garip istek, otel idarecilerini şaşırtmıştı, ama Teksaslı milyonerlerin kaprislerine alışıktılar. Aranılan özellikde bir kızın güç bulunacağını söylediler.

Milyoner, oralı olmadı bile:

— Paranın önemi yok, dedi. Ne kadar isterse veririm.

Sonunda ne yapıp, ne edip istenilen şartlara uygun bir kız bulundu ve Teksaslı'nın özel dairesine gönderildi. Milyoner kapıyı açtı. Karşısında tam mânasıyla 1 rakkamını andıran kızı görünce, keyifle ellerini oğuşturup:

— Tam istediğim gibisiniz, dedi. Buyrun, şöminenin yanında ayakta bekleyin lütfen. Ben bir dakika sonra yanınızdayım.

Böyle söyliyerek odalardan birine giren Teksaslı, az sonra salona döndüğü zaman, 5 yaşında, şirin bir kızın elinden tutuyordu.

Küçüğe, şöminenin önünde duran kızı işaret ederek:

— Bak şekerim, dedi. Sütünü içmemekde direnirsen, büyüdüğün zaman senin de olacağın budur...

ADALET HEYKELİ BU MU ACABA?
BİR ARTİST ADLİYEDE STRİP-TİZ YAPTI...
LAN HÜSNÜ MODERN OLUYORMUŞUZ... ÇATAL-BIÇAK KULLANALIM ARTIK
KÖPRÜALTI MODERN ÇARŞI OLUYOR
KAN-BANK ZENGİNLEŞİYOR.
KAN BANKASI
olayla
ve
yankıla
ALİ ULVİ
BEDRİ KORAMAN
FERRUH DOĞA
KUZU ETİ YEMENİN SU İÇMEKLE AYNI ŞEY OLDUĞU AÇIKLANDI..
VER ŞURDAN 2 KİLO KUZU..
CANLI UZUV TAKILIF
OTOMOBİL YAPACAĞ

ANKARA'da KAÇAK EŞYA YAKALANDI...
A.P

TÜRKİYEDE 1 KİŞİYE 1 YILDA 15 kg. ET YİYOR.
– BİRBİRİMİZİ YEMEKTEN ET YEMEĞE VAKİT BULAMIYORUZ!

BİR TÜRK FİLMİ!..
"ÖLÜM PEŞİMİZDE.

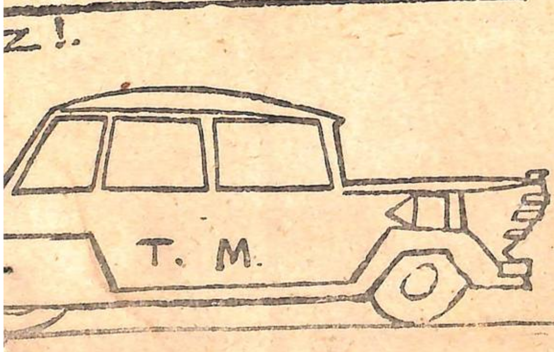
Z!.
T. M.

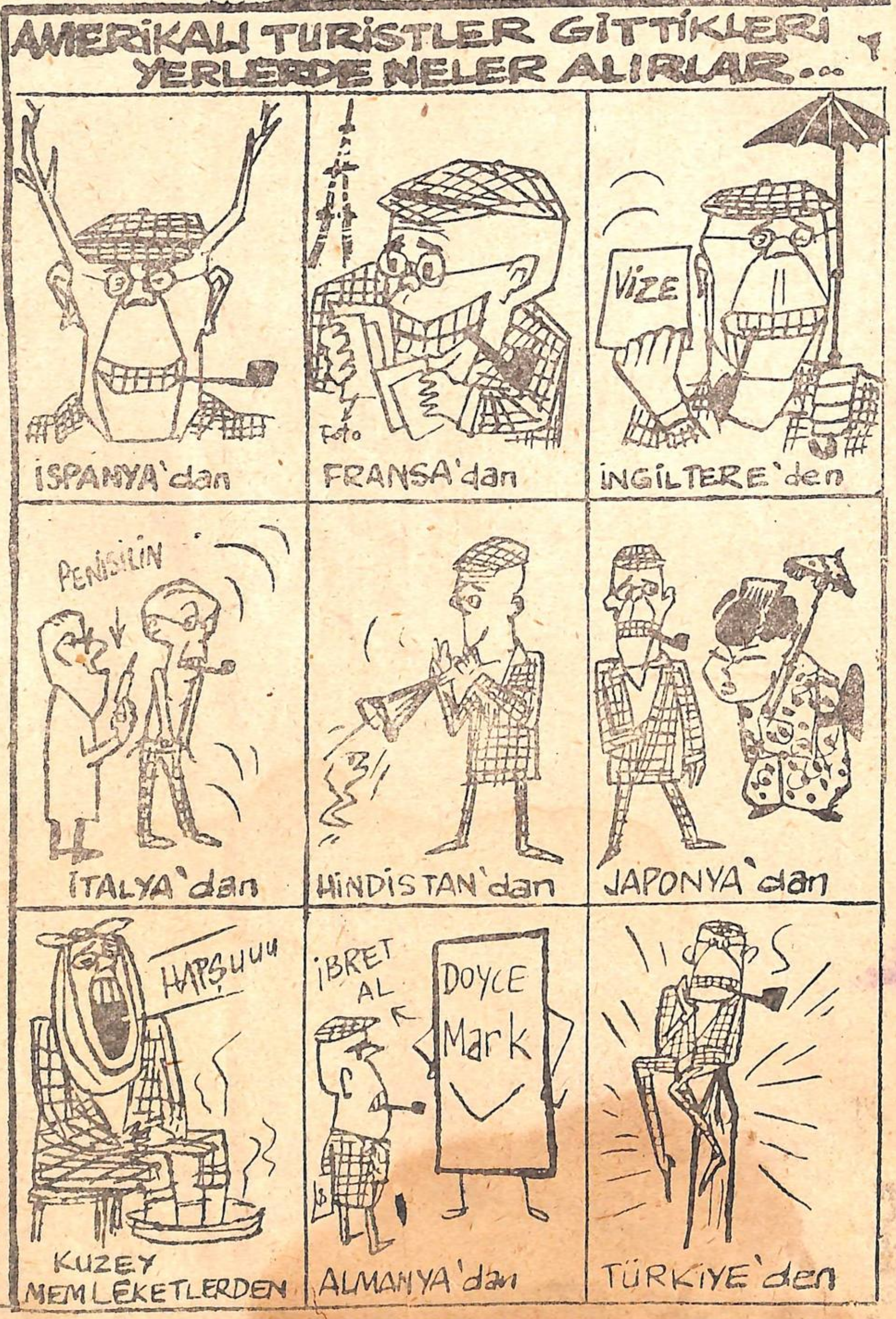
AMERİKALI TURİSTLER GİTTİKLERİ YERLERDE NELER ALIRLAR...
İSPANYA'dan
Foto
FRANSA'dan
VİZE
İNGİLTERE'den
PENİSİLİN
İTALYA'dan
HİNDİSTAN'dan
JAPONYA'dan
HAPŞUUU
KUZEY MEMLEKETLERDEN
İBRET AL
DOYCE Mark
ALMANYA'dan
TÜRKİYE'den

Mimoza ve Tabu

Suavi Süalp

İki bahriyeli gemilerinden çıkarak Honolulu Adasının geniş yapraklı palmiye ağaçlariyla süslenmiş meşhur caddesine saptılar. Ceplerinde 380 er dolar vardı. İkisi de güçlü kuvvetli temiz yüzlü ve yirmi beş'er yaşındaydılar.. Gemi burada tam üç gün kalacaktı. Bu üç gün onların yeteri kadar eğlenmelerine yeter de artardı bile. Avni «birinci bahriyeli», Hüsnüye «ikincisine»:

— Önce dedi gidip Mimoza alalım. Bilirsin bu adanın Mimozoları çok meşhurdur. Hüsnü aynı fikirde değildi:

— Yok be Avni dedi boşver önce şu meşhur Tabu bara gidip birer tek atalım.

O zamana kadar aralarından su sızmayan iki arkadaşın aralarına sanki bir buz dağı gelip oturmuştu.

Avni:

— Ne diye itiraz ediyorsun dedi. Çiçekleri almamız iki dakika sürmez. Sonra Tabu'ya gidip doya doya viski içeriz.

Nedense Hüsnü'nün tersliği üzerindeydi.

— Yok dedi olmaz. Önce Tabu Bara gidelim...

— Bana, bunca senelik arkadaşına ha!..

— Ne olacak sana ya...

— Hayır önce Mimozo alacağız, yürü.

— Yürüyemem... Tabuda bir şişe viskimi devirmeden adımını bile atmam.

Yolun ortasında birbirinin ellerinden tutmuş çekişiyorlardı. Etraflarına yavaş yavaş yerliler ve turistler toplanmıya başladı. Kalabalık her an büyüyordu.

Bu arada Avni ye Hüsnü habire çekişip duruyorlardı. Trafik o anda tıkanmış ve içinden çıkılmaz bir hal almıştı.

Halk bu ilgi çeken olaya sonu ne olacak diye bakıp duruyordu. Kalabalık arttıkça arttı. Trafik polisleri işe el koymak zorunluğunu duydular.

Fakat onlar da bu iki inatçı arkadaşa bir şey yapamadılar ve ellerini kavuşturup bir kenara çekilmek zorunda kaldılar. Artık bütün Honolulu oradaydı. Avni ve Hüsnü tam 25000 kişinin ortasında birbirini çekiştirip duruyorlardı.

— Önce Mimoza alalım sonra da Tabuda patlayıncaya kadar zıkkımlanırız.

— Hayır olmaz.

— Yürü.

— Yürürsem alçağım.

— Bak bütün ada halkı bize bakıyor. Rezil olduk. Allahını seversen gel şu cenabet Mimozayı alalım.

— Olmaz... önce viski.

— Haydi inadı bırak Hüsnü hava kararıyor, 6 da gemide yok lamada olmamız lâzım.

— Önce Tabuda iki tek.

— Hay viskin batsın.

— Senin de Mimozan.

Adanın Valisi Mister Smit'in arabası hızla gelip iki inatçının yanında durdu. Vali sert bir yüzle arabadan başını uzattı.

— Bu ne rezalet, bu iki asker yüzünden hayat felce uğrar mı yahu?..

— Şey efendim. Bir türlü yolun ortasından çekilmiyorlar. Sabahtan beri bu hikâye.

— Bana bir tercüman bulun.

Tercüman on dakika sonra geldi. Vali tercümana emretti.

— Git şu heriflere sor bakalım. Zorları neymiş... Çabuk ol.

Tercüman, Avni ve Hüsnünün yanına yaklaştı ve gayet açık bir Türkçe ile.

— Afedersiniz arkadaşlar dedi Durumu görüyorsunuz. Şu sabahtan beri bir türlü anlaşamadığınız davâ ne?.. Bakın bütün ada halkı burada. Trafik aksadı. Hattâ bu işe Vali bile karışmak zorunda kaldı. Nedir şu aranızdaki anlaşmazlık.

Avni, Hüsnünün elini bırakmadan cevap verdi:

— Şey efendim. Ben önce şu meşhur Mimoza çiçeğinden alalım dedim. Arkadaşım da önce Tabu bara gidip viski içelim dedi.

— Peki bu kadar küçük şey için mi sabahtan beri çekişiyorsunuz?..

— Evet...

— Onun kolayı var. Biriniz Mimoza almaya gitsin, öbürünüz de Tabu bara gidip onu bekle - sin. Sonra orada viskinizi içip eğlenin.

Tercümanın bu sözüne Avni ve Hüsnü gülümsediler. Bu sefer Hüsnü...

— Hakkınız var ama yapamayız.

— Neden.

— Çünkü... Sabahleyin gemiden çıkarken komutan bize. Birbirinizin elini bırakmayın. Kaybolursunuz, dedi...

Suavi SÜALP

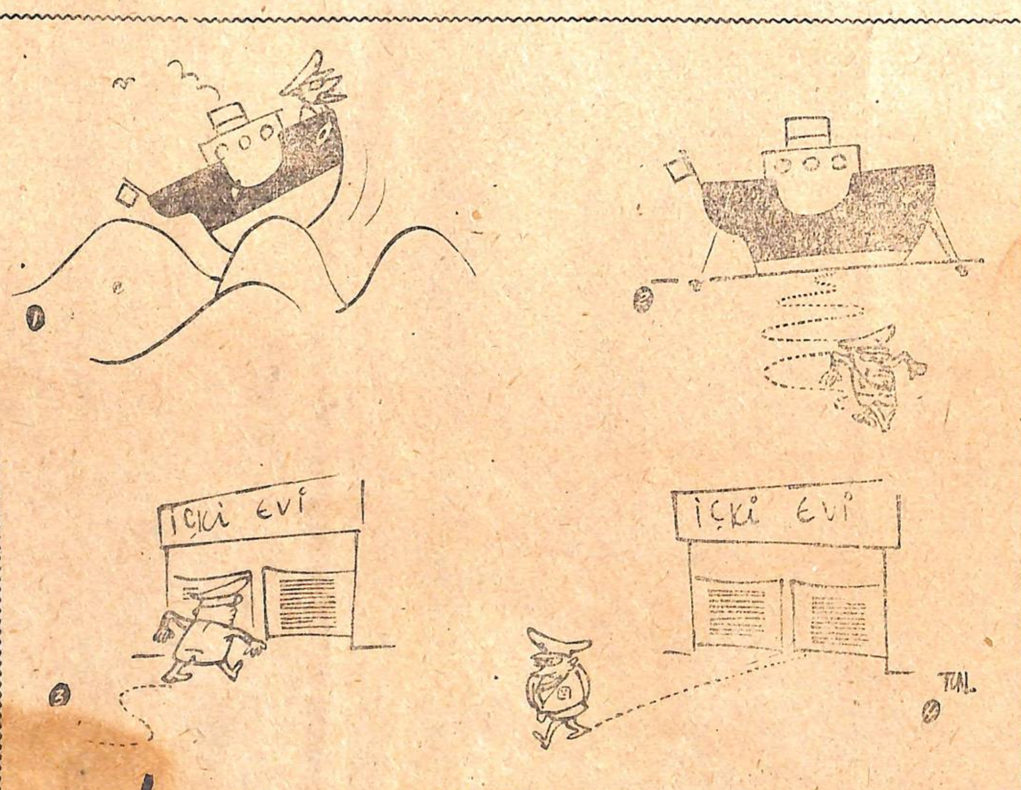

YAZISIZ

İKİ CANBAZ

Dostum François, tanıdığım kolleksiyoncuların en zevklisi ve beceriklisidir. Gözüne kestirdiği parçayı elde etmek için hiç bir şeyden kaçınmaz. Ne yapar ne eder, o parçayı da zengin kolleksiyonuna katar.

Aşağıda okuyacağınız hikâyeyi bizzat kendisi anlatmıştı. Bu hikâyede, onun kolleksiyon merakının derecesini daha iyi öğreneceksiniz. Bu yüzden ne cambazlıklar yaptığını, ne tehlikelerle burun buruna geldiğini anlayacaksınız.

François, üye olduğu kulüp'de, Mösyö Richampoil isminde yaşlı bir adamla tanışmış.

Mösyö Richampoli Parisli bir fabrikatörmüş. Para derseniz denizde kum, onda para...

Günün birinde, bizim François'yı fabrikasına davet etmiş.

François fabrikaya gitmiş, dostunun bürosuna girer girmez, şaşkınlıktan ve hayranlıktan dona kalmış... Orada, o güne kadar kolleksiyonuna kattığı parçaların tümünü unutturacak nefis bir şey görmüş. İncecik belli, simsiyah saçlı, iri yeşil gözlü bir şey... Söylemeği unutmuştum galiba, François, güzel kadın kolleksiyonu yapar. Fabrikatörün odasındaki genç ve güzel kadına işten anlıyan bir uzmanın iştahlı gözleriyle bakan François, daha o dakika kararını vermiş. Ne pahasına olursa olsun, bu eşsiz güzellikle kolleksiyonu zenginleştirmeği aklına koymuş.

Mösyö Richampoil, genç kadını bizimkine tanıştırmış:

— Madam Richampoil, aynı zamanda işlerimde de yardımcımdır.

François, böylesine güzel ve alımlı bir kadının, çıplak başlı, daracık omuzlu, karga burunlu, babası yaşında bir adamda ne bulduğunu, ona nasıl katlandığını düşünüp dururken, fabrikatör:

— Azizim François, demiş birkaç dakika için sizi yalnız bırakmak zorundayım. Aşağıda ustabaşılardan birisiyle görüşmem gerekiyor.

O gidince, François saniye bile kaybetmeksizin işe girişmiş... Kendisini, kadının ayaklarının dibine atmış, onun eline hafif fakat ateşli öpücüklerden bir eldiven giydirmiş. Bir yandan da dil döküyormuş:

— Dostumun, size göre bir erkek olmadığını anlamak hiç de zor değil, madam... Kalbinizin, daha sıcak, daha ihtiraslı bir ilgiye muhtaç olduğu muhakkak... Müsaade edin elinizden tutayım, zevk ve saadet yoluna çıkmamız için sizin kılavuzunuz olayım...

Genç kadın, heyecanlı bir sesle:

— Rica ederim ayağa kalkın mösyö, diye karşılık vermiş. Kocam gelir de, sizi bu durumda görürse?..

— Peki ama sizinle konuşmalıyım. Sizi ne zaman görebilirim?

— Yarın saat 5 de çay için bize gelebilirsiniz. O zaman konuşuruz. Yalnız, daha uslu ve akıllıca davranmanız şart...

François gülerek cevap vermiş:

— Akıllıca hareket edeceğimden hiç şüpheniz olmasın Madam uslu olmağa gelince... Sizin karşınızda uslu durmak, akıllı kişilerin yapacağı iş değil...

Ertesi gün, saat 5 e doğru, François kendisine verilen adrese damlamış. Şehir dışında, küçük bir istasyona yakın şirin bir köşk...

Kapıyı açan güzel hizmetçi kız, bizim yakışıklı kolleksiyoncuyu:

— Madam sizi salonda bekliyor, bahçeye gidip, Mösyö'ye de geldiğinizi haber vereyim, diye karşılamış...

Fabrikatörün karısı, salonda bir divana sereserpe oturmuş, yakışıklı ziyaretçiyi bekliyormuş. Elini uzatırken:

— Kocam az önce bahçeye çıktı, diye mırıldanmış. Beraber gidip onu bulalım mı?

François kadının zarif, güzel elini öptükten sonra:

— Sizinle dünyanın öte ucuna kadar gitmeğe hazırım, karşılığını vermiş.

Bahçeyi köşe bucak aramışlar, fabrikatör görünürlerde yokmuş. Bir çardağın önünden geçerlerken, François:

— Şuraya da bakalım, demiş. Çardağın içine girmişler. Oracıkdaki banka, yanyana oturmuşlar.

Güzel hava, çiçeklerin baygın kokusu, çevrenin sessizliği ve ıssızlığı onlara da tesir etmiş. Güzel kadın, François'nın kollarının arasında düşmüş. Dudakları birleşmiş...

Genç kadın, neden sonra toparlanmış, dağılan saçlarına çeki - düzen verirken, iri iri açılan gözleriyle, 8-10 metre ötede bir yere bakarak:

— Eyvah, demiş. Kocam... Bizi gördüğüne eminim...

Hemen eve döndükleri zaman, fabrikatörü salonda bulmuşlar. İhtiyar adam düşünceli ve asık suratlıymış...

— Eee? demiş. Bahçeyi nasıl buldun François?..

— Harikâ... Her tarafda sizi aradık.

— Çardağın oraya da baktınız mı?

Mösyö Richampoil bu konuda daha fazla söz etmemiş. Ağır ve sıkıntılı bir sessizlik çökmüş. Akşam yemeği de gayet keyifsiz yenmiş. François, «mutlaka bizi gördü, keşki buraya gelmeseydim diye düşünüp duruyormuş.

Kahveler içilmiş, fabrikatörün karısı piyano çalmış. Saat 10 u vurduğu zaman, François müsaade istemiş:

— 20 dakika sonra trenim var, demiş. Bu güzel gece bu kadar çabuk sona erdiği için esef ediyorum ama...

Madam:

— Hemen şimdi gidiyor musunuz? diye sormuş. İstasyon yolu karanlıktır, geceyi burada geçirseydiniz?

Fabrikatör, sâkin fakat kesin bir tavırla söze karışmış:

— İstasyona kadar François'ya arkadaşlık ederim.

François irkilmiş. İtiraza kalkışmış:

— Buna hiç lüzum yok doğrusu, yolumu kör karanlıkda dahi rahatça bulurum ben...

— Hayır, hayır... Zaten konuşacak bir mesele var. Yalnız müsaade et de, çalışma odamdan tabancamı alayım. Gecedir, yol da ıssız, ne olur, ne olmaz.

Bizim ahbabın yüzünün kireç beyazına döndüğünü tahmin edersiniz tabiî?

Evden çıktıkları zaman, François'nın bacakları titriyormuş. Bir hayli uzaklaşmışlar. Evin ışıkları görünmez olunca, ihtiyar adam ansızın durmuş:

— Ne de olsa dost sayılırız François, benden hakikati saklamazsın herhalde?..

Uzaklarda bir yerde bir köpek uluyormuş. François'nın cevap vermesine meydan kalmadan, adam sözlerine devam etmiş:

— Yemeklerden önce karımla beraber bahçeye çıktığınızda, çardağa gittiniz değil mi?

— Eee... Evet...

İhtiyar fabrikatör, cebinden çıkardığı tabancayı doğrultmuş.

— Oradaki sıraya oturdunuz mu?

— Şey... Sadece birkaç saniye için şöyle ilişiverdik.

— Şu halde bana doğruyu söyle. Oraya oturduğunuz zaman, ötede, taflanların ardında benimle hizmetçi kızın uzandığını gördünüz mü?

— Hayır, hiç bir şey görmedik. Fabrikatör rahat bir soluk almış:

— Doğrusu hayatımı kurtardın azizim. Sevgili karım bu sadakatsızlığımı görseydi, görmüş olsaydı, beynime bir kurşun sıkmakta tereddüt etmiyecekti...

YAZISIZ

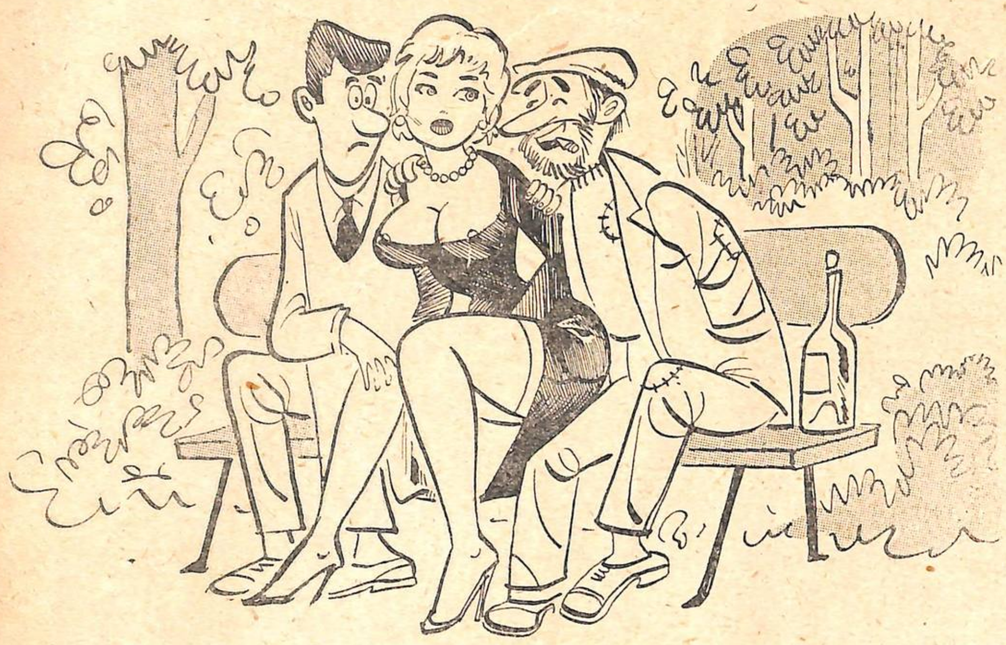

— OOO... GENÇ AŞIKLARA BAYILIRIM...

FİLM

Vücut güzelliği ile övünen cahil bir kızdı. Ciğerlerinden rahatsızlanmıştı. Kendisini doktora muayene ettirdi. Doktor reçeteyi yazarken:

— Pek yanıldığımı sanmıyorum ama, bir de film çektirseniz fena olmaz, dedi.

Kızın gözleri parladı:

— Çıplak olacak değil mi doktor bey?

GÖZLERİ GÖRMEMİŞ

Bir ruh doktoru hastasına çeşitli sualler sorarak zekâ durumunu ölçmek istiyordu. Aralarında şöyle bir konuşma geçti:

— Kulaklarınızdan birini kesersem ne hissedersiniz?

— Canım yanar.

— İkisini birden kesersem?

— Gözlerim hiç bir şey görmez.

— Biraz düşünün de öyle cevap verin. Kulaklarınızı kestiğim zaman, daha başka bir has sanızı kaybedersiniz sanırım.

— Ben zannetmem. Kulaklarımı keserseniz şapkam başımda durmaz, gözlerimi örter, böylece de hiç bir şey göremem.

ÖYLE OLMAZSA

Doktor hastasını muayene etti. Onda belli bir hastalık bulamayınca:

— Rahatsızlığınızı gidermek için bir deniz seyahatı yapmaklığınız lâzım, dedi.

Hasta dudak büktü:

— Deniz seyahatı mı? Ben denizciyim doktor bey.

Doktor istifini bozmadı:

— Öyle mi! O halde kara seyahatı yaparsınız! dedi.

ACI HABER

Doktor hastayı muayene etti. Sonra doğruldu, aile reisine:

— Lütfen aile efradını çok acı bir habere hazırlayınız, dedi. Mirasını beklediğiniz halanız ölüm tehlikesini atlatmıştır.

NEZAKET İCABI

Napoleon'un ünlü Bakanı Taleyrand her yerde, her fırsatta dinsiz olduğunu açık açık söylerdi. Bir gün, bir tören dolayısıyla Katedralde bulunuyorken haçı selâmlayınca, yanındaki arkadaşı:

— Hayret yahu, dedi. Ben, Tanrıyla aranızın açık olduğunu sanırdım?

Taleyrand, gülümsiyerek cevap verdi:

— Selâmlaşırız, ama konuşmayız.

VAH ZAVALLI

Adam telâş içinde eczaneye koştu ve hıçkırık tutmasını geçirmek için bir ilâç istedi. Eczacı onun yanağına yaradana sığınıp bir şamar aşketti. Sonra gülümsiyerek:

— Nasıl, artık hıçkırmıyorsunuz, değil mi? diye sordu.

Adam:

— Hayır, diye haykırdı. Ama dışarıda karım hâlâ hıçkırıyor!

YAZISIZ

YAZISIZ

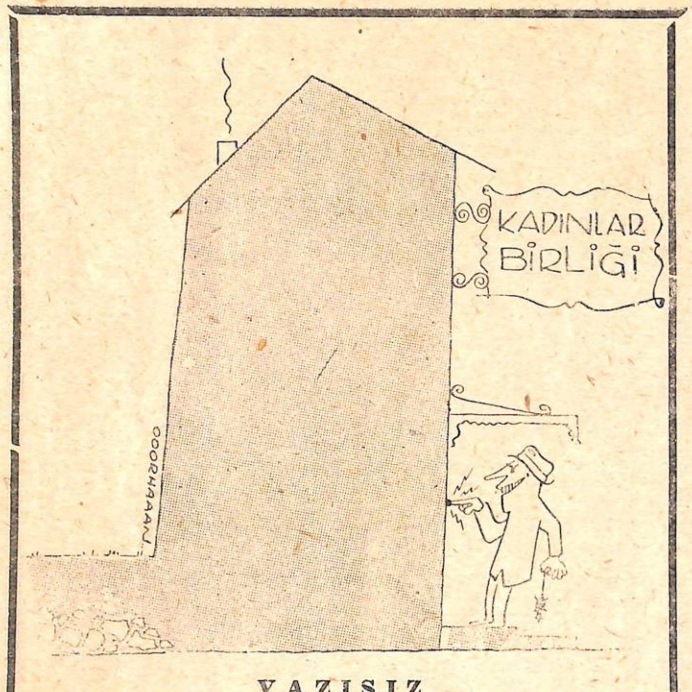

YAZISIZ

HANGİSİ HAKLI?

Doktor, hastalarından birini ziyarete gitmişti. Muayene bittikten sonra hasta:

— Başka bir doktor getirttim, dedi. Beni iyice muayene ettikten sonra, sizin yaptığınız tedavi usulünün yanlış olduğunu söyledi.

Doktor epey hiddetlenmişti. Âletleri toplarken, hiddetli hiddetli:

— Otopside hangimizin haklı olduğu meydana çıkacak, dedi.

İÇKİDEN

Yeşilaycı doktor, içkinin zararlarından ve içmemenin faydalarından bahsediyordu:

— Şimdiki halde Müdür yardımcısıyım. Üç sene önce bu vazifeye tayin edilmesi muhtemel kıdemli iki arkadaş vardı. Birisi sarhoşluk yüzünden çıkartıldı. Öbürüsü de sarhoşken bir kavga çıkardığı için hapse atıldı. Ben de Müdür yardımcısı oldum. Bu mevkiimi neye borçluyum öyleyse?

Dinleyiciler hep bir ağızdan cevap verdiler:

— İçkiyee!..

EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKA İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:
15 APARTMAN DAİRESİ
1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira
ayrıca 1800 talihliye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

DOKTOR — ŞİMDİ DE SİZ BENİM KALBİMİ DİNLEYİN KÜÇÜK HANIM!..

KAYTARMA

Bizim arkadaşlardan biri hastabakıcıya, "Dişçiden randevu almağa geldim" dedi.

"Doktor Bey maalesef evde yoklar, efendim."

Arkadaş sevindi: "Âlâ! hangi günler evde olmıyacağını öğrenebilir miyim?"

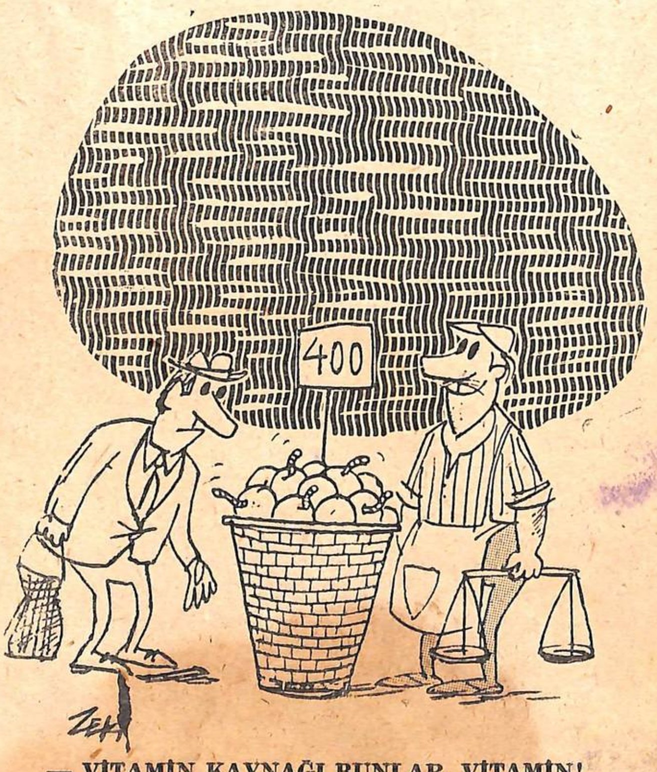

— VİTAMİN KAYNAĞI BUNLAR. VİTAMİN!..

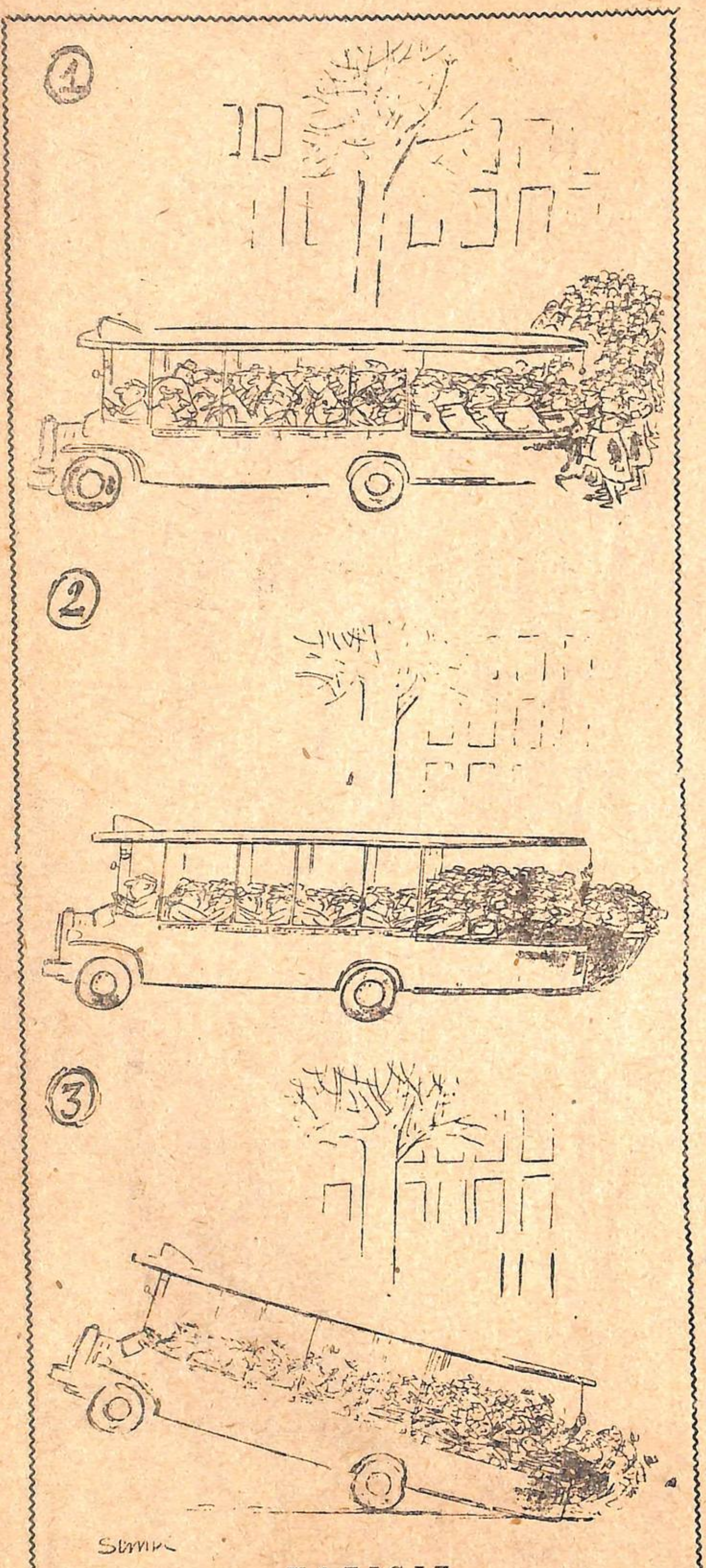

YAZISIZ

SİZE NASIL GELİYORSA

İhtiyar bir dağ köylüsü, bir gün yerde bir ayna buldu. O zamana kadar hiç ayna görmediği gibi, bahsini de duymamıştı. Aynaya baktı. Kendi kendisine:

— Vay canına, diye söylendi. Bu resim babamın değilse, ne olayım? Bir fotoğraf çektirdiğini bilmiyordum.

Aynayı evine götürdü ve hatıradır diye bir dolaba sakladı.

Günün birinde, ihtiyarın karısı temizlik yaparken bu aynayı gördü. Eline alıp baktı.

Sonra da, kızgın kızgın söylendi.

— Hımm... Bizimkinin peşinden ayrılmadığı kart yosmalardan birinin resmi olacak bu...

SAVAŞ DENİLEN BELA

Öğretmen, tarih dersinde barışın ve silâhsızlanmanın faydalarını anlattıktan sonra, öğrencilerden birini kaldırıp sordu:

— Savaşın en büyük kötülüğünü belirtsene?

Öğrenci:

— Gayet basit efendim, dedi. Tarih denilen şeyi savaşlar yapar...

DİŞÇİ'DE

Genç ve güzel kadın, dişçinin muayenehanesine girer girmez:

— Doktor, dedi. Ben çok tuhafımdır. İnanır mısınız bilmem, ama çocuk yapmak, dişimi çektirmekten daha kolay gibime gelir.

Dişçi, onu şöyle alıcı gözle süzdü ve:

— Kararınızı verin bayan, dedi. Bu koltuk ayarlanabilir, isteyince bir şezlong haline de girer...

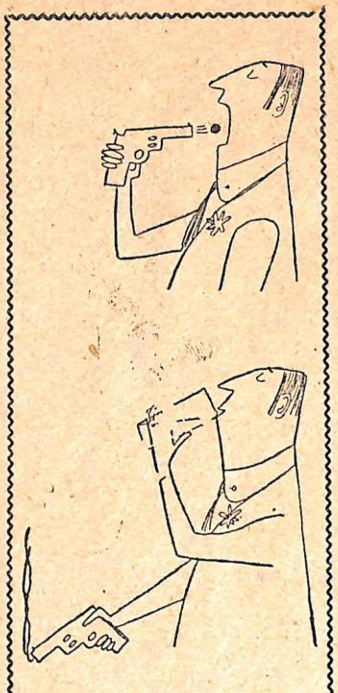

YAZISIZ

NE HİSSEDİYORMUŞ?

Bir çok hastalıklardan mustarip olan fakir bir adam doktora muayene oldu. Doktor bir aralık sordu:

— Yemekten sonra bir şey hissediyor musun?

Fakir adam cevap verdi:

— İyice doymadığımı hissediyorum.

HAKLI BİR SORU

Bir yakınının cenaze töreni dolayısıyla mezarlığa giden 12 yaşındaki çocuk, bu arada çevredeki bütün mezar taşlarını okumuştu. Törenden sonra mezarlıkdan çıkarlarken, babasına döndü ve:

— Yazılanlara bakılırsa, burada yatanların hepsi de melek, dedi. Peki ama, günahkârlar nereye gömülüyorlar?

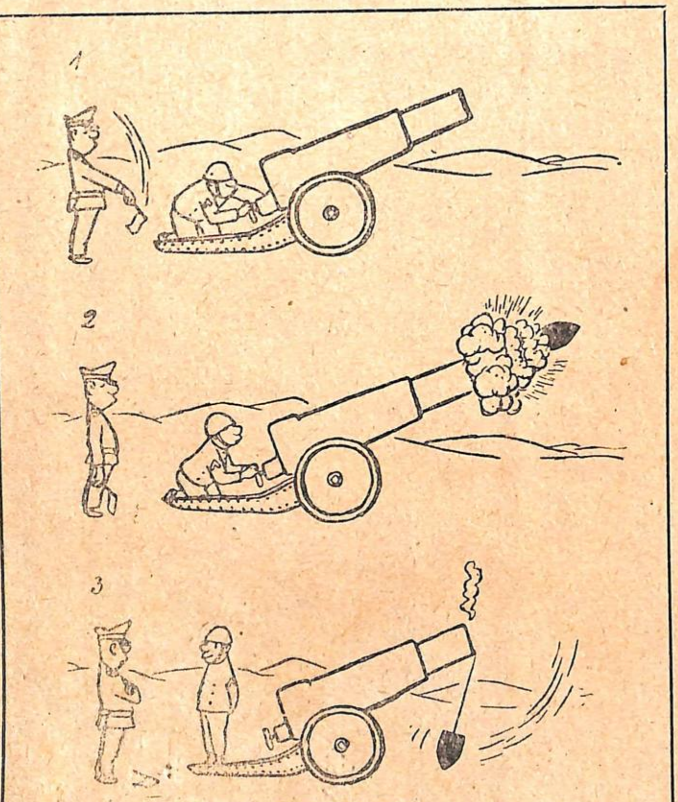

YAZISIZ

Yabancı karikatürler...

YAZISIZ

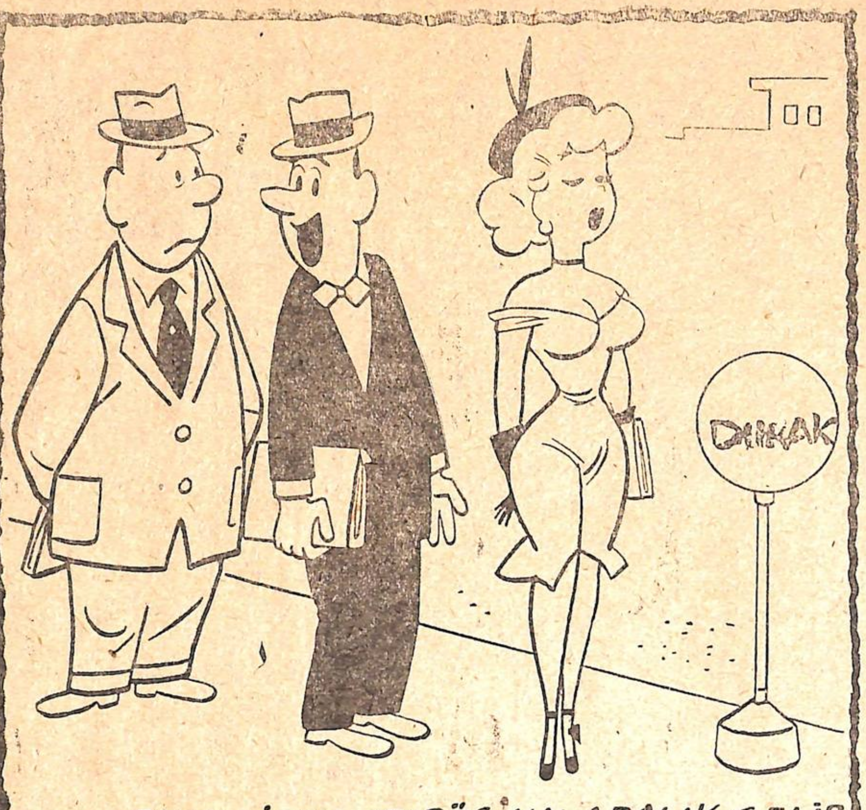

—ŞANSLI İSEK OTOBÜS KALABALIK GELİR

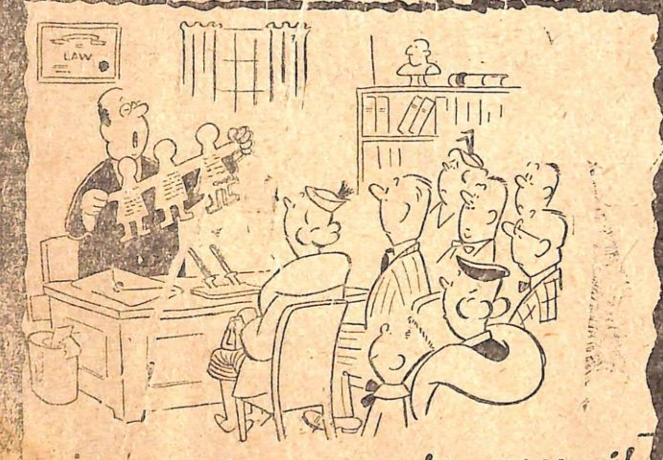

—İŞTE MERHUMUN VASİYETNAMESİ!..

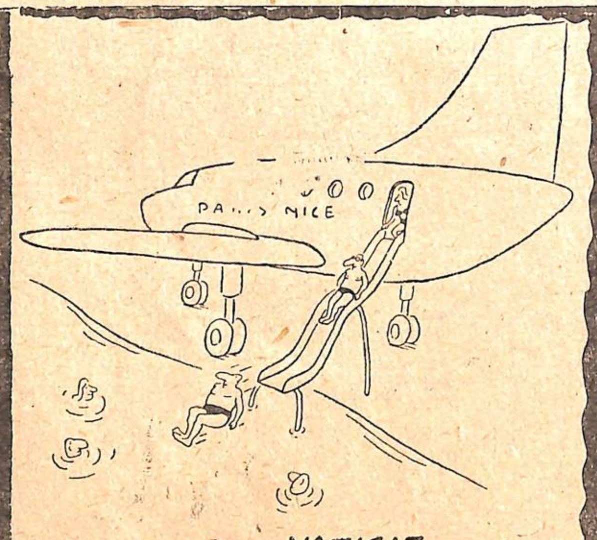

YAZISIZ

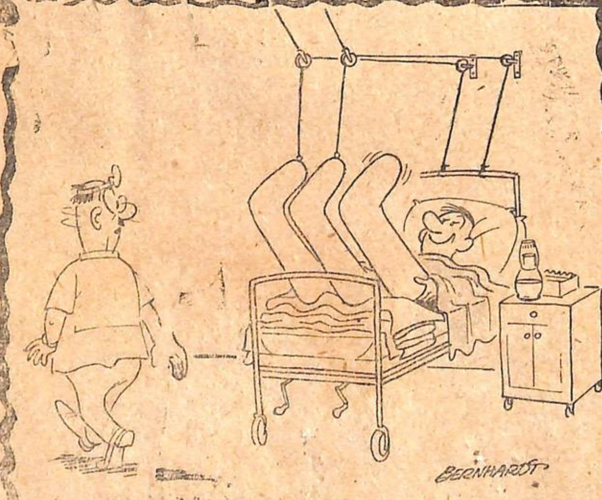

YAZISIZ!

—KORKMA BOBİ... ISIRMAZ!..

Bayan Döviz

AZİZ NESİN *in büyük romanı*

Tefrika No: 21

Ne zaman yakışıklı bir erkek görse, kıskançlığından kudurur, hep bu masalları anlatır. Aldırmayın siz. Kıskançtır ama, ne çıkar, oturur sabaha kadar ağlar durur. Evliliğimizin ilk senesi, her sabah uyanınca ben daha yataktan kalkmadan fırlardı, iskarpinlerimin tabanlarına tebeşirle adını yazardı. Ama ben her ay iki çift yeni iskarpin alıyorum. Neden sonra aklı başına geldi. Nasıl oldu, biliyor musunuz? Sabah kalkıp ayakkabılığa gidiyor, altı çift iskarpinimin tabanlarına tebeşirle yazıyor. Ertesi sabah bakıyor, yedi çift iskarpin olmuş, daha ertesi gün sekiz çift... Bir zaman sonra iskarpinlerim o kadar çoğaldı ki, öğleye kadar ancak iskarpin tabanlarına adını yazabiliyordu. Baktı ki, iskarpine tebeşirle imza atmaktan başka iş yapamıyacak. Bir sabah bana «yâvrum» dedi, «Sana sonsuz itimadım var. Evet, haberim yok iken sen sokağa çıkmıyorsun ama, bu iskarpinler durdukları yerde nasıl eskiyip eskiyip çoğalıyorlar? İşte bunu anlamıyorum. O zaman» Aptal, sen tebeşirle yazmasını biliyorsun da, ben bilmiyor muyum?» dedim. «Bak bu hiç aklıma gelmemişti. Sen çok zeki bir kadınsın. Biz yine ikimizde imzaya devam edelim. Aman bunu dışardan kimse duymasın, haricî itibarımız sarsılır. Aile şerefimizi harice karşı koruyalım. İçerde nasıl olsa kavrulur gideriz» dedi. «İşte o günden beri ailemizin haricî itibarını sarsmamağa çalışıyoruz. İşte mesele bu...» dedi.

Baktım uyanık bir kadın...

— Hamfendi, dedim, o kadar güzelsiniz ki, kocanızı mesut edeceğinizi, sizi daha uzaktan görür görmez tahmin etmiştim. Güzelliğiniz, en az yirmi erkeği mesut etmeğe yeter. Sizi tebrik ederim.

Kahkahalarla gülerek,

— Her aklı başında kadının vazifesi, kocasını mesut etmektir... dedi.

— Hiç şüphesiz, kocasını ve hayranlarını...

O sırada Bay Bıyık yanımıza gelmişti. Karısına,

— Artık gitsek mi, geç oldu... dedi.

Kadın gözümün içine bakarak,

— Siz de buyurmaz. mısınız? dedi.

Geç vakit, daha yeni tanıştığım insanların evine nasıl gideyim? Gitmek de istiyorum, kadından hoşlanırdım, çok cana yakın... İnsanın kadını canının içine sokası geliyor. Ama kocası çok kıskanç. Ben bu tereddüt içinde ne söyliyeyim diye düşünürken Bay Bıyık imdada yetişti:

— Buyurun... Size kanım kaynadı çok. Sizden çok çok hoşlaştım. Biz öyle herkesi sokmayız harîmi ismetimizde. Velâkin, sizin bellidir vicdanlı bir erkek olduğunuz. Niçin? Çünküm, min gayri haddim olaraktan bendeniz insan sarrafiyım - dır. Bir baktım mi, karşımdaki adamın ciğerini okurum.

Koluma girdi:

— Buyrun...

Bunca yıldır gördüğüm yüksek sosyete ailelerinden hiç birine benzemeyen bu aileyi biraz da merak ettiğim için onlarla birlikte gittim. Hususî arabasının şoförü de vardı. Apartmanları güzel ve iyi döşeliydi. Kadının zevk sahibi olduğu, evin döşemesinden anlaşılıyordu. Yalnız bu güzelliği bir şey bozuyordu: Salonun geniş duvarına asılı Bay Bıyık'ın resmi. Adamın burma bıyıkları, resim çerçevesini çatlayıp dışarı çıkacak gibiydi. Altın yaldız çerçevenin içindeki resmi, hiddetle gözlerini üstümüze dikmiş, boyuna bize bakıyordu. İnsan bu fotoğraf gözlerin dik bakışlarından rahat sız oluyordu.

İçeri girer girmez Bay Bıyık, hizmetçiye,

— Rakii!.. diye bağırdı.

Hiç «Ne içersiniz?» filân diye sorduğu yoktu. İlk kadehi içtik. Daha oturalı on dakika bile olmamıştı ki, kadın,

— Ay aman, içim sıkıldı. Ben biraz Namuslu Atifet'e gidip de geleyim...Siz iki erkek oturur, başbaşa içersiniz. Çoktandır Namuslu Atifet'i görmedim... dedi, çıktı gitti.

Bu ailenin esrarengiz bir havası vardı. Bay Bıyık'la başbaşa korkmaktan çok sıkıldım. Bay Bıyık, önündeki sosislere hiddetle gözlerini dikmiş, öylece bakıyordu. Birden bire elini alnına vurup,

— Namusss!.. diye bağırınca, büsbütün şaşırdım. Herhalde zırdelinin biriydi. Böyle kızgınlıkla bağırmanın ne demeğe geldiğini anlıyamadığımdan Bay Bıyık'ı biraz olsun yumuşatabilmek için,

— Tabiî beyfendi, hiç şüphesiz namus... diye kekeledim.

Bay Bıyık, bu sefer göğsünü yumruklıyarak bir daha,

— Namuuuss, bre namuuusss! diye haykırdı.

— Elbette... ona ne şüphe... Namus tabiî... dedim.

— Erkek, namusu için yaşar...

— Muhakkak Beyefendi...

— Var efendim, erangi erkekler, namuzça pek o kadar aldırış etmez. Neden? Çünküm, midesi var çok geniş, azmeder er bir şey... Velâkin namus er bir şeyden mukaddes, değil mi ya? Bir insan ki, namus dalgasına aldırış etmiyor, birak oni, yoktur onda erkeklik... Efendim?

— Pek doğru beyfendi.

— Ben yaşıyorum namus için.. Karimin namusu, evimin namusu, izmetçimin namusu haşçimin namusu, er bir şeyimin namusu... Neden çalışiyor erkek, zira namusu kurtaracak... Ama velâkin var başka cins erkekler, sözüm meclisten dışarda, pek o kadar asabiyet göstermez namus dalgasına. Bendeniz ölürüm, velâkin iç toz kondurtmam namusumda...

Acaba ne demek istiyordu? Yoksa karısını benden kıskanmış da, bana lâf dokundumak mı istiyordu? Bir belâya çatmıştım. Sözüne nokta koymadan konuştuğu için, «Artık bana müsade, hadi allahaısmarladık» da diyemiyordum...

(Devamı var)

Yedinci Sanat

YENİ SİNEMA

Türkiyede sinema sanatının tek dergisi

Ayda bir yayınlanır.

İMECE

Okuyunuz

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.
Dizildiği yer :
Hergün Matbaası

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi	*: 10 T. L.*
İç sahifeler	*: 12 T. L.*

FİATI 1 LİRA

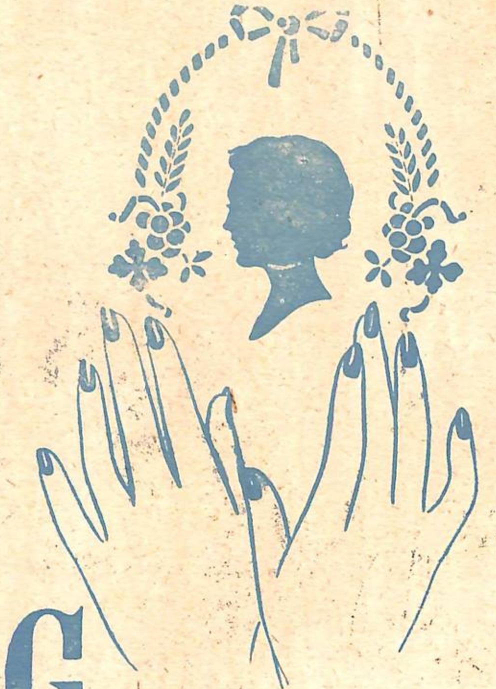

Güzel bir çehreye...
zarif ve yumuşak eller
yaraşır!

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

“ Sevgili A[illegible]im ... Şimdiki kocamdan çok memnunum,